

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) (jud.D. Dulghieru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dorian Cibotari împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” cu privire la încasarea penalităților de întârziere și a prejudiciului moral, împotriva deciziei din 20 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 06 iulie 2016, Dorian Cibotari s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”, solicitând încasarea restanței salariale în sumă de 14670,15 lei, suplimentar suma de 12058,86 lei pentru fiecare zi de întârziere, a prejudiciul moral în sumă de 25000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 01 octombrie 2013 a fost angajat în funcția de viceadministrator resurse și dezvoltare în cadrul ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”, în baza contractului individual de muncă nr. 20/13 cu un salariu de funcție în mărime de 7100 lei, în condițiile unei durate normale a timpului de muncă de 40 ore în săptămână.

A precizat că, la data eliberării din funcție de către pârât nu i-a fost calculat și achitat salariul integral în mărime de 14670,15 lei. Concomitent a specificat că în pofida lipsei sancțiunilor disciplinare pe parcursul exercitării funcției deținute, nu i-a fost acordat dreptul la concediu de odihnă anual plătit.

A menționat că, la 21 ianuarie 2016 a solicitat pârâtului achitarea restanței salariale, însă până la data depunerii acțiunii în instanță, pârâtul nu i-a răspuns la solicitare. Astfel, în temeiul art. 330 Codul muncii, pretinde suplimentul pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,1 % la sută, ce constituie suma de 12058,86 lei.

La 24 ianuarie 2017, reclamantul Dorian Cibotari, prin intermediul avocatului Mihail Eșanu, a depus cerere de concretizare, solicitând, în final, încasarea suplimentului în sumă de 10329,90 lei, a prejudiciului moral în mărime de 25000 lei precum și a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în sumă de 3200 lei.

Prin hotărârea din 06 martie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dorian Cibotari și s-a încasat de la ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” în beneficiul lui Dorian Cibotari suma de 10329, 90 lei, cu titlu de plăți suplimentare în proporție de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din mărimea plăților salariale neplătite în termen, prejudiciul moral în mărime de 7100 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3200 lei; în rest, cererea de chemare în judecată în partea încasării prejudiciului moral în mărime de 17900 lei, s-a respins.

Prin decizia din 20 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de reprezentantul ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”-Rodica Ciofu și s-a menținut hotărârea din 06 martie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani).

La 22 septembrie 2017, ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”, prin intermediul reprezentantului Rodica Ciofu, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 06 martie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani), cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a admis încălcări, precum și a omis probe importante din dosar, care dacă ar fi fost luate în considerare, ar fi dus la o soluție diametral opusă.

Menționează că, instanța de apel a aplicat prevederi legale, ce nu urmau a fi aplicate litigiului, adică normele de drept material au fost aplicate eronat.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 20 iunie 2017, iar ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”, prin intermediul reprezentantului Rodica Ciofu, a declarat recurs la 22 septembrie 2017.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expeditată participanților la proces la 10 iulie 2017, conform scrisorii de însoțire (f.d.161), însă date despre recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc. Astfel, recursul se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎS „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” împotriva deciziei din 20 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic